

Posudek školitele na disertační práci

Marika Tisucká: Jantar doby bronzové v Čechách

Ústav pro archeologii FF UK Praha, 2015

*****

Mgr, **Marika Tisucká**, narozena 18.5. 1982 v Písku

Marika Tisucká absolvovala bakalářské a následně magisterské studium - *obor Pravěká a raně středověká archeologie* v Ústavu pro pravěk a ranou dobu dějinnou (tedy nyní Ústav pro archeologii) Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze v letech 2001-2007. Její odborné směřování bylo zaměřeno zejména na problematiku doby bronzové, teritoriálně cílila hlavně na jižní Čechy.

Po úspěšných státnicích začala pracovat jako odborný pracovník oddělení pravěku a antického starověku v Národním muzeu v Praze. Momentálně je pověřena vedením tohoto oddělení. Působí také jako vedoucí redaktor - editor monografické ediční řady *Fontes Archaeologici Pragenses*.

M. Tisucká absolvovala jednu zahraniční odbornou stáž, získala jako hlavní řešitel projekt GAUK, byla řešitelem nebo spoluřešitelem dvou interních projektů Národního muzea v Praze a spoluřešitelkou úspěšného projektu v rámci programu NAKI.

Bibliografie M. Tisucké není prozatím příliš rozsáhlá, nicméně zahrnuje již i jednu monografii. Ta přináší výsledky projektu, kterým bylo komplexní zpracování jantarových artefaktů ze sbírek Národního muzea v Praze. Současně měl tento projekt zřetelný vliv i na průběh doktorského studia M. Tisucké.

Jako její školitel jsem byl totiž nejprve seznámen se zamýšlenou strukturou původně projektované disertační práce, která byla orientována na problematiku střední doby bronzové v jižních Čechách.

Nicméně právě v souvislosti s pracovním úkolem, kterým byla doktorandka pověřena na svém pracovišti, došlo v průběhu studia k poměrně zásadní změně tématu disertační práce a tím i k razantnímu zkrácení času, který byl na její vypracování vymezen.

Při pravidelných konzultacích s doktorandkou jsem na toto nebezpečí pravidelně upozorňoval, nicméně je třeba přiznat, že na práci je chvat a určitý stres, související s odevzdáním výsledné podoby práce v nejzazším možném termínu, patrný.

Strukturálně je práce koncipována přehledně, na úvodní obecné kapitoly navazují nosné partie textu, členěné v první řadě chronologicky. V rámci jednotlivých časových etap jsou diskutovány shodné problémové okruhy. V úvodní části se zřetelně odráží časový deficit na dokončení práce např. v kapitole shrnující dějiny bádání, která by si rozhodně zasloužila podrobnější podobu.

V dalších částech monografie je tento moment patrný v rezignaci na bližší rozbor jantarových artefaktů, které nepocházejí ze sbírek Národního muzea v Praze, ale precizaci tématu a závěru by jistě velmi napomohly.

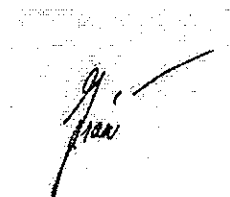
V souvislosti se závěry práce považuji za nutné zopakovat, co jsem doporučoval i autorce disertace, totiž aby byla více kritická a zaujímala vlastní stanoviska k obecnějším teoriím jiných badatelů, které cituje a jejich názory akceptuje.

Jako školitel soudím, že za hlavní přínos předložené disertační práce je třeba považovat její heuristickou část, vypracované typologické schéma a využití výsledků přírodovědných analýz.

Příznivě je podle mého názoru také třeba hodnotit skutečnost, že disertační práce představuje rozšířenou verzi monografie, která byla publikována v roce 2013, a která již byla kladně recenzována PhDr. Václavem Mouchou, CSc. a PhDr. Zuzanou Bláhovou, Ph.D.

Je zřejmé, že touto disertační prací Marika Tisucká osvědčuje schopnost vytvořit vědeckou práci většího rozsahu. Kultivovaný je i jazyk práce, i když lze na některých příkladech opět pozorovat, že byla dokončována ve spěchu.

Přestože tedy mám k finální podobě disertační práce Mariky Tisucké určité výhrady, jako školitel soudím, že naplňuje požadavky, které jsou kladeny na doktorské disertační práce v České republice a doporučuji ji přijmout ji k projednání při ústní obhajobě.

V Praze dne 29.8. 2015

doc. PhDr. Luboš Jiráň, CSc.